

Một buổi sáng cuối Xuân đầu H, hai chú tiểu của chùa Pháp Vân ra mua củi chùa thì thấy một cái bọc nhỏ đặt trong một cái hộp giấy củi không có nắp đậy, trong cái bọc đó là một đứa bé gái khoảng một tháng tuổi, đang thiếp ngủ ! Mười ba năm sau, đứa bé gái bỏ cha mẹ vào nhà chùa đó đã trở thành một thiếp nữ một phật tử ngày, một trái xoan, đáng đẹp thanh tú. Hai chú tiểu ngày nào đã trở thành sư thầy, nói với nhau : “Chúng ta làm nên chuyện này như thế cũng được rồi, nay nên trở đứa bé lại cho cha mẹ nó, để nó lại đây tất sẽ gây họa lớn ! Cái trán cao rộng, hai mắt sáng bóng, mũi thì dài thẳng mũi lại quá mạnh mẽ, lại quýn cao rộng nên có sự sát phu, đàn ông mà dây dưa với nó tất chết bất đắc kỳ tử !” Rồi ngay sau đó, hai sư thầy gọi cô bé cho một vị giáo sư, nói là nó có thể chết thông minh, như giáo sư kèm cặp, sau tất sẽ trở thành nhân tài của đất nước ! Quả nhiên, chỉ sau ba năm, cô bé đã học xong tất cả chương trình phổ thông trung học. Các bài thi đại học như năm trước đó, cô bé đều làm được như ăn kẹo ! Vị giáo sư đã hoàn tất mọi thủ tục để cô bé tham dự kỳ thi đại học rồi, cô bé tất sẽ đỗ thi khoa, còn nước sẽ biến một phen bất ngờ !...

Nhưng, ngày hôm đó bất ngờ lại chỉ là hai ông sư thầy của chùa Pháp Vân : Trước ngày thi một ngày, bà và vị giáo sư dắt cô bé trở lại cho nhà chùa mà rằng :

- Đứa bé này thông minh thật, đúng là Thiên đồng, nhưng nó đã đem tai họa đến cho nhà tôi : ông chúng tôi gọi nó đặt một đặt một công danh, vậy mà chỉ sau một đêm dan díu với nó đã chết thật thảm thương ! (Khóc) Sáng nay, ông y dầy sự mất mát thật đau đớn như mọi ngày, vậy mà không thể trở về nhà với tôi được nữa : một chiếc xe tải to đùng đã nghiền nát ông y rồi !

Hai vị sư thầy đành đưa cô bé lại chùa. Vì truy tìm tung tích cha mẹ đứa bé nên chùa có một quở. Hai vị sư thầy bàn với nhau : “Nó đã đem tai họa đến cho người ta, vậy phải cho nó chịu hậu quả !” Cho nó đi học nghề chừa bệnh cứu người . Công, tất có thể bù đắp, hóa giải cho nhau !” Cô bé liền được gọi đến phòng mạch Đông Y của một Lành Y danh tiếng, nghe nói đã biến đổi hành nghề chừa bệnh cứu người, cha ông đã từng thi giáo bọc danh y Hồi Thôn Lãn Ông !

Cô bé đến phòng mạch Đông Y của đức ba bảy hai mươi một ngày thì bà và ông Lành Y đã dắt nó đến trước nhà chùa mà không nói một lời ! Hai sư thầy đi tìm hiểu sự việc thì được biết : một lần đang xem bệnh, kê đơn thuốc cho con bệnh thì cô bé đi vào nói đau bụng không thể chịu nổi. Vị Lành Y đành bỏ công việc mà tìm cách cắt cơn đau cho cô bé. Sau một hồi day huyệt, cô bé đã hết đau bụng như mọi ngày Lành Y đã bọc cô bé làm cho một hồi, không thể kiểm soát được tình hình cơn dâng lên cuộn cuộn. Sau cuộc giao hoan với vàng với cô bé, vị Lành Y chững còn mình một đống kê đơn thuốc cho con bệnh, kỳ quặc là

cái toa thu c y đã gi t ch t con b nh, ng i nhà con b nh t c thì vác dao đ n đòi m ng, ch ng k p ngăn c n !

Hai v s th y sau khi bi t chuy n thì m i ph n kinh hãi ! M c dù hai v s th y nghi n c u r t k v thu t t vi t ng s nh ng trong thâm tâm h đ u không m y tin vào nh ng chuy n tào lao đó, ch ng qua ch là trò ch i c a t o hóa ! Nh ng đ n s vi c x y ra phòng m ch Đông Y này thì c hai v s th y đ u run s tr c s huy n bí c a đ nh m nh mà thu t t ng s ch hé m đ c ph n nào s huy n bí đó ! Suy nghĩ nát n c mà hai v s th y v n ch a bi t ph i cho cô bé có t ng cách đ th ng này đi đâu, chùa Pháp Vân này ch a có l thu nh n s n mà tung tích cha m cô bé v n ch a th y tăm h i gì ? Th i gian c đ u đ n trôi đi t ng ngày, t ng ngày, nó không th đ ng l i đ đ i hai v s th y nghĩ xong k v n toàn, m t tu n l trôi qua nh m t cái ch p m t. Sang ngày th tám, m t v s th y có vi c ph i đi Tây Nguyên. Ba ngày sau, v s th y nhà đ c báo m ng, ng i báo m ng l i là đích thân B Tát:”Đêm hôm tr c khi đi Tây Nguyên, s huynh con đã đ i đ t giao hoan v i cô bé có t ng sát phu đó. Hôm qua, xe ch s huynh con đã l n xu ng v c t nh Kon Tum, chỉ c xe cháy r i, s huynh con đã b cháy thành than r i! Ti c thay, tr ng cây s p đ n ngày hái qu mà l i...Con ráng mà gi thân đ ng tu thành chính qu , đ ng nh s huynh mà u ng công m y ch c năm tu hành!”. V s th y ch còn bi t ôm bài v c a s huynh mà khóc không thành ti ng!...

* * *

Khi tôi đang lang thang ki m s ng Sài Gòn thì b t ng g p m t ng i b n cũ là chuyên gia Hán-Nôm Hà N i vào Sài Gòn làm vi c. Khi bi t đ c tình c nh đang th t nghi p c a tôi, ng i b n nói :

- Giá nh ông nghe tôi, h i còn làm Vi n Văn h c mà tranh th theo h c m t khóa Hán-Nôm thì bây gi tôi có th nh n ông làm vi c ch tôi. Bây gi phong trào tìm v c i ngu n r t r m r , r t nhi u văn bia, th n tích, gia ph ...c n đ c biên đ ch...

- Tôi không thích nói “Giá nh ...”, ông không giúp đ c gì cho tôi cũng không sao ! – Tôi nói c ng – Mà ông cũng ch ng ph i ái ng i cho tình c m c a tôi bây gi. Cái s tôi nó “bèo d t mây trôi” dài dài, tôi đã quen r i !

Ng i b n v t nh ra đi u gì, v i nói :

- Ông nói tôi chuyện tiểu thuyết làm tôi như đến một vị sư thầy chùa Pháp Vân, vừa là bà con xa vừa là học trò Hán-Nôm của tôi. Vị sư thầy này rất giỏi vì tiểu thuyết, nếu ông có hứng thú, tôi sẽ đến ông tôi nhé!

Dĩ nhiên là tôi rất hứng thú và ngay lập tức đến chuyên gia Hán-Nôm liên đến tôi đến chùa Pháp Vân.

Khi chúng tôi đến chùa Pháp Vân, vị sư thầy vừa cho tôi một bài văn của sư huynh mà khóc thút thít! Gặp ngay lập tức chuyên gia Hán-Nôm và tôi, vị sư thầy mới đến từ đầu một sư huynh đã kéo dài ba ngày! Sau khi kể cho chúng tôi nghe đến cuối câu chuyện và cô bé có tiểu thuyết sát phu, vị sư thầy nói:

- Tôi đã đến với Bát Tát báo mừng sắp thành chính quả, vì thế bằng mọi giá phải cho cô bé đi khỏi chùa này. Tôi rất mong sự phò trợ và thí chủ đây giúp tôi!

- Chúng tôi xin sự lòng, sư thầy cho biết giúp như thế nào? – Tôi và ngay lập tức Hán-Nôm cùng nói.

Vị sư thầy im lặng giây lát như suy nghĩ rồi nói:

- Tôi không ngờ cái tiểu thuyết sát phu của cô bé lại khiến người kinh hoàng như vậy. Tôi đã đành phải lấy cái tiểu thuyết cách đó ra mà đặt tên làm giấy khai sinh cho cô bé, gọi là chờ đợi một chút: Sa Phi! Tôi chợt nghĩ, cái tên đó gần giống với tên một loài đá quý, vì thế tìm một người có tên là một loài đá quý mà gọi cho cô ta thì tại hạ sẽ giảm thiểu đi nhiều, nếu người đó có lá số tốt vì gần giống với lá số vì của Hàn Tín thì không còn lo ngại gì nữa!

Nghe tôi đó, tôi giật mình kinh ngạc vì thầy mình đáp ứng được hai điều kiện mà sư thầy vừa nói. Tôi càng kinh ngạc hơn khi vị sư thầy chăm chú nhìn tôi một lát rồi nói:

- Thí ch đây đã p lá s t vi ch a ? N u ch a tôi xin làm giúp !

Tôi y lá s t vi c a mình ra đ a cho v s th y mà nói :

- Tôi m i p lá s này đ c m t thág, nh th y xem i !

V s th y đón y lá s t vi c a tôi, li c nhanh qua r i n m ch t y hai tay tôi mà r ng :

- Ng i c u m ng tôi đây r i ! H n là B Tát đã đ a t i !

M i vi c đã đ c quy t đ nh chóng vánh nh là v s th y đã chu n b s n t tr c : v s th y thuê cho tôi m t căn nhà nh ở vùng ven đô, ti n tr tr c m t năm, ba ngày n a tôi s đem xe hoa đ n đón cô dâu Sa Phi v đó làm l đ ng phòng ! T t nhiên m i chi phí cho t c c i (g n nh), s th y lo h t !...

Ngày th nh t, tôi làm xong cái vi c khá quan tr ng là tân trang căn nhà nh , n i s tr thành t m gia đình c a tôi sau nhi u năm phiêu b t giang h , l n lóc kh p r ng xanh núi đ cho đ n bi n b c sóng c n ! Có l cái nhu c u c n có đi m đ ng đã quá m nh khi n cho tôi không h c m th y run s m y may khi ph i đ i m t v i s gi c a t th n ! Có lúc tôi cũng t c l i mà c i th m : “Có ch t trong tay ng i đ p cũng còn h n là ch t tan xác n i sa tr ng m t mù bom đ n ! V i i, v s th y đã cam đoan v i tôi r ng , cái t ng sát phu dù có đ đ i t i c nào cũng không h i đ c tôi, vì tôi đã có quý nhân phù tr , h n ch c l n tôi đã thoát hi m trong đ ng t k t c đã kh ng đ nh ch c ch n đi u đó !”. Qu nhiên, trong gi c ng ở nhà m i đêm đ u tiên, tôi đã đ c Ph t T Nh Lai hi n ra báo m ng : Ngài hi n ra trong ánh hào quang r c r , nhìn tôi b ng ánh m t nhân t , tuy Ngài không nói gì nh ng đã m m c i v i tôi ! Tôi hi u ra ngay cái n ý sau s ki n này : tôi đã có công c u n n ng i nhà Ph t (t c v s th y chùa Pháp Vân) nên s ph n đã m m c i v i tôi, tôi c im l ng làm theo s x p đ t c a s ph n, không nói gì c , vì im l ng là vàng mà !

Ngày th hai, tôi đi thuê xe ô-tô đón dâu và m t b complê và mua m t vài th l t v t c n dùng. Xong vi c, cũng v a t i b a tr a, tôi vào m t nhà hàng n i con h m yên tĩnh đ t th ng cho mình m t ch u no say, đ ng ngày mai b c vào cu c chi n đ u m i đ y bí hi m ! V a u ng

xong li bìa đ u tiên thì th t b t ng , Siêu – ng i b n h c v i t i t n n h c l p m i i tr ng H i An (H i Phòng), đi vào, m t mình ! Sau phút hàn huyên t i m i đ c bi t : T t nghi p đ i h c Th y s n, Siêu v làm vi c S Th y S n H i Phòng m t th i gian r i lên c quan B , m t th i gian sau n a làm giám đ c m t công ty xu t nh p kh u th y h i s n, hi n đang chu n b nh n ch c phó T ng giám đ c c a m t T ng công ty r t l n. H i đ n chuy n v con, Siêu r u r i nói :

- Ngày mai là ngày tao c i v l n th hai. N u nh v tr c c a tao đ p nh hoa h u thì v này không thua gì Th N c a anh Chí Phèo !

T i ng c nhiên :

- Th thì thôi đi, nh m y l y v đ p có khó gì ?

- Không th thôi d d dàng nh m y nói th đ c ! – Siêu nói thong th - Cô nàng tuy x u m ã nh ng l i t t t ng, ph i nói là quý t ng, đó là t ng “v ng phu ích t ” : nàng v a có ng c đ i yêu vì v a có song long nhi u nguy t, ng i nh th trong ngàn ng i m i có m t ! H n n a, cha và m nàng đ u có th l c c c m nh trong gi i kinh doanh và quan tr ng !

- Th thì còn r u r i cái n i gì ! C c i cô v Th N y đi, khi nào thích “ăn ph ” thì m t cú đi n tho i là có li n, mà “ph ” bây gi đ c “nâng c p” t i c siêu ng i m u, hoa h u, ngôi sao đi n nh...th m chí có c “hàng ngo i” v i đ các màu da, các qu c t ch ! – T i nói nh là r t sành s i trong đ tài này !

Siêu nh là không h ng thú v i cái đ tài “ph ”, h i sang chuy n làm ăn c a t i và t ra ái ng i cho c nh ng hi n t i c a t i. Siêu nói :

- Ch u khó ch m t th i gian n a, khi nào tao nh n ch c, tao s l y m y v làm vi c Phòng thông tin – tuyên truy n, ch c là m y s làm t t ! Còn chuy n v con thì sao ?

Khi tôi đi a tìm hình c&a Sa Phi cho Siêu xem và nói ngày mai sẽ là ngày đón dâu, Siêu kinh ngạc th&t lên :

- Tiên n& giảng tr&n ! Không thua gì t& đi i m& nhân bên Tàu ngày xưa ! Cô gái này có vẻ đẹp b& nguy&t c&a Điều Thuy&n !

- Chính xác! – Tôi th&a nh&n – Dung nhan thì hao hao nh& Điều Thuy&n, nh&ng t& ch&t thì đ&c biệt thông minh, trí nh& th&t siêu phàm. Đ&c sách ch& m&t l&n là hi&u ngay và nh& h&t, có thể đ&c ng&&c Truy&n Ki&u không sai m&t ch&! Cô ta đã t& h&c ba ngo&i ng& Anh, Pháp và Trung Hoa! Tuy không h&c qua tr&ng nào nh&ng có thể gi&i nhanh chóng t&t c& các đ& thi đ&i h&c!...

Nh&ng câu chuy&n về cô gái Sa Phi đã th&c s& cu&n hút anh b&n Siêu c&a tôi, nh&t là chuy&n sát phu k& l& và kinh hoàng! Khi chúng tôi đã u&ng h&t m&t thùng bia Heineken, Siêu nói “xì-t&p” và kêu m&t &m trà Thái r&i chậm rãi nói:

- Mà y ph&i h&y b& ngay đám c&&i này! Đ& r&i tao sẽ làm m&i cho mà y m&t ng&&i v& có t&&ng cách c&c quý, v&a v&&ng phú ích t& v&a r&t xinh đẹp, l&i có ch&c danh Phó Giám đ&c đảng hoàng !

- Dù có là N& hoàng bấy gi& mu&n c&&i tao, tao cũng không ham. Đã nh&n l&i ng&&i ta r&i, m&i vi&c đã hoàn t&t, không th& th&t tín đ&&c, nh&t là v&i ng&&i nhà Ph&t! Hình nh& trong chuy&n này, c& Ph&t T& Nh& Lai và Quan Âm B& Tát đ&u nhúng tay vào! – Tôi nói to nh& quát.

Hai ng&&i hai quan ni&m khác nhau th&t khó mà có thể đi đ&n m&t s& hòa hoãn. Nh&ng t&&ng cu&c tranh lu&n c&a chúng tôi sẽ đ&n đ&n xung đ&t vì chúng tôi v&n cùng nóng tính và t& th&i h&c trò v&n ch&ng ai ch&u thua ai. Song, anh b&n Siêu c&a tôi t& ra bình tĩnh và sành đ&i h&n. Không hi&u sao, Siêu b&ng đ&a cho tôi cái đi&n tho&i đi đ&ng m&i c&ng và nói :

- Cái đi&n tho&i đi đ&ng này tao mua cho m& v&, nh&ng hôm nay g&p l&i mà y & đây, t&ng mà y luôn. Mà y hãy g&i cho m&t ng&&i thân nào đó b&t k& m&i mai đ&n đ& l& c&&i c&a mà y, n&u ng&&i đó nh&n l&i ngay thì m&i đi&u mà y nói t& n&y đ&n gi& đ&u đúng ! Còn n&u mà y g&i ti&p cho hai ng&&i n&a mà không ai nh&n l&i thì mà y ph&i nghe tao, h&y đám c&&i !

Tôi nh n cái đi n tho i di đ ng t tay Siêu, n ngay s máy đi n tho i c a bà ch c . V a nghe th y gi ng nói c a tôi, bà ch đã nói ngay, gi ng m u máo :

- M m n ng, tình hình r t nguy k ch, c u ra Hà N i ngay, ch s ra sau vì c ba đ a cháu c a c u đ u đang s t ói m a lung tung !...

Nh n đ c tin đ , tôi b o Siêu đ a tôi đ n chùa Pháp Vân ngay. V s th y ch p nh n quy t đ nh ch p nh óng c a tôi : tôi ph i đi Hà N i ngay, Siêu s thay tôi gi i quy t v cô gái t ng sát phu !...

* * *

Ra Hà N i, tôi ch đ c báo hi u m m t tháng thì m tôi qua đ i. Tr c khi nh m m t xuôi tay, m tôi ch đ c cho tôi nghe m t câu ca dao c :

“Con i, nh y câu này

Sông sâu ch l i, dò đ y ch đi !”

Sau cái ch t c a m , m i suy nghĩ c a tôi v s đ i nh là có s thay đ i r t l n : N u nh tr c đây tôi “coi tr i b ng vung”, s n sàng “bán tr i không v n t” thì bây gi lúc nào tôi cũng c m th y s h i, th y mình y u đ u i, bé nh vô cùng, cô đ n vô cùng ! T h i h n là trong gi c ng th ng có ác m ng : c nh bom đ n n i chi n tr ng ngày x a c hi n v không ng t, và k t c c nh ng c n ác m ng y là m t chùm bom c lao th ng vào ng i tôi, có l n là c m t t p h n ch c chi c máy bay “Th n S m”, “Con Ma” c nh m tôi mà lao t i cùng v i nh ng âm thanh g m rú ghê r n !... Và cu i cùng tôi đã rút ra ph ng châm x th : tránh m i va ch m v i ng i đ i và tránh xa m i tai ng có th x y ra ! Đ làm đ c nh th , không có cách nào t t h n là làm theo các n sĩ th i x a !

8 / 9

ch&c c& giám đ&c, T&ng giám đ&c, trong đó có hai v& thu&c ngành du l&ch, hai v& ngành Ngân hàng, hai v& ngành D&u khí, hai v& ngành Th&y h&i s&n và hai v& ngành Th&&ng m&i! V&i “chi&n tích” đó, bà Sái phu nhân còn có tên g&i “Th&p đ&o N& t&ng quân”, đó là gi&i s& h&c g&i còn cánh nhà báo thì g&i là “Dũng sĩ đ&t giám đ&c”!...

Khi tôi nói r&ng tôi đã g&p cô gái Sa Phi & chùa Pháp Vân thì bà Sái phu nhân b&ng khóc r&ng lên m&t h&i r&i nói:

- Tôi th&t đáng ch&t khi b& con bé vào chùa Pháp Vân!... Con &i, con hãy tha t&i cho m&! Sau đó ba năm, tôi có nh&ng &i đ&n tìm nh&ng không th&y, tính đ&n nay đã g&n hai m&&i năm tr&i, không bi&t con tôi th& nào? N&u ông bi&t con tôi & đâu đ&n nó v& đây v&i tôi, tôi xin tình nguyện làm tôi t& cho ông mãi mãi!...

V&n có tính đ& m&i lòng tr&&c nh&ng l&i c&u xin đ&m l&, tôi nh&n l&i đi tìm Sa Phi, v& l&i tôi cũng có chút “duyên n&” v&i cô gái này! Tôi l&p t&c đi tìm Siêu. Có l& đ&n nhà cô gái x&u nh& Th& N&nh&ng có t&&ng “v&&ng phu ích t&” mà ch&c là Siêu đã c&&i làm v& thì s& g&p Siêu. Nh&ng khi tôi đ&n thì cô Th& N& nói v&i tôi:

- Anh Siêu chê em x&u xí quá nên đã h&y hôn mà c&&i cô gái có cái tên “Sa Sát” gì đó r&i! Nghe nói h& đang h&&ng tu&n trăng m&t & Đà L&t, anh lên đó s& g&p ngay!

Tôi đ&n ngay Công ty c&a Siêu thì h& cũng nói v&y và cho tôi s& máy di đ&ng c&a Siêu. Tôi g&i ngay cho Siêu thì ng&&i tr& l&i l&i là ti&ng Sa Phi: “Em là Sa Phi đây! Anh Siêu c&a em đang & đâu h&? Chúng em đang & thác Đ&m Bri, anh &y v&a r&i xu&ng thác cách nay năm phút, đ&i c&u h& đang tìm nh&ng ch&a th&y xác!...”. Không bi&t cô gái Sa Phi còn nói gì n&a không mà tôi ch&ng nghe th&y ti&ng thác đ&i &m ào!...